

ת"פ 27228/08/12 - מדינת ישראל נגד בת אל אשכנזי

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 27228-08-12 מדינת ישראל נ' אשכנזי

בפני
בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

בת אל אשכנזי

הנאשמת

גזר דין

רקע

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בשני כתבי אישום כדלקמן:

א. **בת"פ 27228-08-12** הורשעה הנאשמת בעבירות של סיוע להתפרצות למגורים (3 אישומים) היזק בזדון לרכוש (2 אישומים) וגניבה (2 אישומים), עבירות בניגוד לסעיפים 406(ב)+31, 452 ו- 384 לחוק העונשין התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום ביום 31.7.10 סייעה הנאשמת לאחר להתפרץ לבית מגורים במושב גן שורק, בכך שעלתה על שולחן פלסטיק פירקה שישה שלבים בתריס חלון ההזזה שבחדר השינה, פתחה את החלון בכוח והאחר נכנס פנימה. בכך הרסה הנאשמת את תריס החלון. בהמשך גנבה הנאשמת מהבית כסף מזומן, מחשב, שעונים, תכשיטים ובשמים בסכום מוערך של כ- 31,000 ₪.

ביום 9.8.10 סייעה הנאשמת לאחר להתפרץ לבית מגורים במושב שקמה, בכך שעלתה על כסא, פירקה שני שלבים בתריס החלון בחדר השינה, פתחה את החלון והאחר נכנס פנימה. בכך הרסה הנאשמת את תריס החלון. בהמשך גנבה הנאשמת מהבית 2 מכונות גילוח בשווי של כ- 500 ₪.

ביום 10.8.10 סייעה הנאשמת לאחר להתפרץ לבית מגורים במושב שקמה, בכך שפתחה בכוח את חלון פינת הישיבה בבית, והאחר נכנס פנימה בכוונה לבצע גניבה.

ב. **בת"פ 8312-03-14** הורשעה הנאשמת בעבירה של גניבה בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום ביום 22.12.13 גנבה הנאשמת מחנות סופר פארם בושם ואודם בשווי 517 ₪.

הסדר הטיעון

עמוד 1

2. ביום 30.12.14 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשמת תודה בשני כתבי האישום המתוקנים, תורשע, תישלח לשירות המבחן. במידה והתסקיר יהיה חיובי בפרמטרים של חרטה, הפנמה, שיתוף פעולה לרבות השתתפות בטיפול ככל שיומלץ, לא יפתחו תיקים נוספים, אין בעיית סמים ואין צפי להישנות העבירה, המאשימה תגביל עצמה ל- 6 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה, מאסר מותנה ארוך ומשמעותי, קנס ופיצוי, והסניגור יטען לכל עונש ששירות המבחן ימליץ למעט אי הרשעה. עוד סוכם כי הצדדים ישובו לשוחח לאחר קבלת תסקיר.

תסקירי שירות המבחן וחוות דעת הממונה

3. בתסקיר מיום 17.11.15 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשמת. הנאשמת סיימה 11 שנות לימוד, שוחררה מהצבא (לדבריה על רקע רפואי - לא הוצגו מסמכים), עובדת בחנות ירקות, גדלה בבית עם הורים מכורים לסמים. הנאשמת לקחה אחריות והביעה חרטה. בתקופת ביצוע העבירות היתה במצב נפשי ירוד, סבלה מקושי כלכלי, פנתה לשימוש בסמים וחברה לחברה שולית. העבירות בוצעו כשהיא תחת השפעת סמים ופעלה בלחץ מצד שותפה לעבירות. הנאשמת השתמשה בסמים משך 5 שנים והפסיקה בכוחות עצמה, בדיקות שמסרה נמצאו נקיות משרידי סם. לאור נכונותה של הנאשמת להשתלב בהליך טיפולי, המליץ שירות המבחן להעמיד הנאשמת במבחן וכן להטיל עליה של"צ בהיקף של 200 שעות.

4. בתסקיר מיום 12.4.16 מציין שירות המבחן כי הנאשמת לא שיתפה פעולה עם שירות המבחן, לא הגיעה לשני מפגשי היכרות אליהם זומנה, חזרה ושללה נזקקות טיפולית וציינה כי אינה מעוניינת להשתלב בקבוצה. בתקופת הדחיה אף לא התייצבה למסור דגימות לאיתור שרידי סם. למרות הספקנות הרבה של שירות המבחן לבשלותה של הנאשמת להיעזר בטיפול, התרשם שירות המבחן כי קיימת חשיבות לשלב הנאשמת בטיפול ולפיכך ציין שירות המבחן כי במידה והנאשמת תביע רצון לטיפול, יבחן שירות המבחן שילובה בהליך טיפולי.

5. בתסקיר מיום 9.6.16 ציין שירות המבחן כי הנאשמת הגיעה כנדרש למפגשים, וביטאה רצון להשתלב בטיפול. עם זאת, גם בתקופת הדחיה לא מסרה בדיקות לאיתור שרידי סם למרות שהתבקשה. שירות המבחן המליץ דחיה נוספת על מנת לבחון את ההליך הטיפולי.

6. בתסקיר מיום 8.1.17 ציין שירות המבחן כי הנאשמת לא התייצבה למפגשים של הקבוצה הטיפולית ואף לא למפגשים שנקבעו לה לצורך מסירת דגימות לאיתור שרידי סם. שירות המבחן ציין כי הנאשמת לא ניצלה את ההזדמנות שניתנה לה לעבור הליך טיפולי בשירות המבחן, ולפיכך חזר בו מהמלצתו להעמידה במבחן ונמנע מלבוא בהמלצה שיקומית טיפולית בעניינה.

7. בתסקיר מיום 10.5.17 ציין שירות המבחן כי במסגרת הדחיה הנוכחית מסרה הנאשמת בדיקת שתן אשר נמצאה עם שרידי בנזואידים, ולא הגיעה לפגישות ואף לא לבדיקת שתן נוספת שתואמה לה. לאור האמור התחזקה הערכת שירות המבחן כי הנאשמת אינה רואה בשירות המבחן גורם מקדם והקשר עם השירות אינו אפקטיבי בעבורה. לפיכך נמנע שירות המבחן בהמלצה בעניינה.

8. ביום 8.5.17 התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות אשר מצא את הנאשמת מתאימה לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

9. ב"כ המאשימה הפנתה לערך המוגן שנפגע, להסדר שהציגו הצדדים, לאמרו בתסקירי שירות המבחן, לפסיקה ממנה ניתן ללמוד על מתחם הענישה. לטענת המאשימה למרות גילה הצעיר והיותה נעדרת הרשעות קודמות, לאור חומרת העבירות יש להחמיר בעונשה של הנאשמת. לפיכך עתרה המאשימה להטיל על הנאשמת מאסר בפועל ברף שנקבע בהסדר הטיעון ולא בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס, פיצוי למתלוננים וחתימה על התחייבות.
10. ב"כ הנאשמת הפנה לחלוף השנים מביצוע העבירה (7 שנים) לגילה של הנאשמת, היותה נעדרת הרשעות, נסיבות חייה הקשות כפי שעולות מהתסקירים, למצבה הרפואי, לדבריו מדובר במעידה חד פעמית. לדבריו העבירה לא בוצעה בתחום, ללא תכנון וללא אכזריות. באותה תקופה היתה במצב נפשי ירוד, התחברה לחברה שולית והשתמשה בסמים, נחלצה מהשימוש בסמים בכוחות עצמה. לדבריו מסרה בדיקות שתן נקיות מסם.
11. הנאשמת הביעה חרטה, ציינה שאינה רוצה ללכת לכלא, היא במקום אחר, לא בפשע. עובדת בעבודה מסודרת.
12. אביה של הנאשמת ביקש לומר דברים. לדבריו הנאשמת ספגה בבית מהדברים שעברו עליו, הפשע אינו דרך חייה, היא אינה עבריינית. היא סובלת בשל מצבה הבריאותי, מתביישת במעשיה ומתחרטת עליהם. ביקש את מידת הרחמים עבור ביתו.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

13. הנאשמת נותנת את הדין בגין 3 אישומים שונים של סיוע להתפרצות למגורים ובגין אישום נפרד של גניבה. כל אחת מעבירות ההתפרצות היתה במועד אחר ובבית אחר (הגם שבמועדים סמוכים) ולפיכך יקבע בגין כל אחד מהאישומים מתחם עונש הולם בנפרד, כל אירוע על פי נסיבותיו. אף לעבירת הגניבה שנעברה כ-3 שנים לאחר מכן יקבע מתחם עונש הולם נפרד.
14. הערכים החברתיים אשר נפגעו מהעבירות של סיוע להתפרצות למגורים, היזק במזיד לרכוש וגניבה, הם שמירה על קניינו של אדם, והגנה על תחושת הביטחון של הציבור. אין מדובר בעבירת "רכוש" בלבד.

היטיב לתאר זאת כב' השופט ח' מלצר בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (31.12.2008):

"כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבתו של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת עמוד 3

וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם".

הנזק לתחושת הביטחון לעיתים עולה בחומרתו אף על עצם אבדן הרכוש.

ראו לעניין זה את דברי בית המשפט העליון בע"פ 46/84 **מדינת ישראל נ' סבח**:

"בעת מתן גזר הדין אסור לבית המשפט להתעלם מעגמת הנפש והבהלה הנגרמות לתושבים שלווים בעטיין של עבירות אלה, לחשש של מאות משפחות לעזוב את ילדיהן המפוחדים לבדם בבית בעקבות החוויה הטראומטית שפקדה אותם או את שכניהם, ומהצער שנגרם עקב אובדן רכוש בעל ערך סנטימנטאלי. עבריינים אלה, שפוקדים לילה לילה דירה באותה סביבה, מטילים למעשה את חיתיתם על אזור שלם ומשליטים טרור בין תושביו..."

15. **מידת הפגיעה בערך המון** היא ברף הבינוני-גבוה, עבירות ההתפרצות למגורים הן ברף הגבוה בחומרתן של עבירות הרכוש, במקרה דנן עבירת ההתפרצות הושלמה, הגם שהושלמה בידי האחר, כאשר הנאשמת שימשה כמסייעת. הסיוע היה ממשי והתבטא בכך שפתחה את החלון או את הדלת ממנו נכנס האחר לדירה, תוך גרימת נזק לחלונות. בשתיים מההתפרצויות הנאשמת גנבה רכוש מהדירה. באחד המקרים נגנב רכוש רב בשווי של כ- 31,000 ₪. כאמור, מעבר לפגיעה ברכוש, היתה גם פגיעה בתחושת הבטחון של המתלוננים שבתם נפרץ.

16. באשר **לנסיבות ביצוע העבירות**: נתתי דעתי לכך שהעבירות בוצעו על רקע התמכרות לסמים, לדברי הנאשמת תחת לחץ של האחר, אין אינדיקציה לתחכום או לתכנון בביצוע העבירות, אם כי העבירות בוצעו בישובים שונים והיה על הנאשמת להגיע לישובים אלה מה שמרמז על תכנון מוקדם. נתתי דעתי להיקף הרב של הרכוש שנגנב ולכך שלא הושב לבעליו. נתתי דעתי לחלקה של הנאשמת בביצוע, כאמור הנאשמת הורשעה בסיוע להתפרצות, ובגניבה, כשהאחר הוא שהתפרץ, אך הסיוע שסיפקה הנאשמת הוא סיוע ממשי.

17. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של התפרצות למגורים וגניבה מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסרים בעבודות שירות ועד לעונשי מאסר ממושכים. ראו למשל:**

· רע"פ 3250/16 **אבי שימחייאב נ' מדינת ישראל** (20.4.16), הנאשם הורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה. הנאשם התפרץ לבית מגורים וגנב רכוש יקר ערך הכולל מחשבים נישאים ותכשיטים. בימ"ש קמא קבע מתחם בין 4-12 חודשי מאסר וגזר עליו 6 חוד' מאסר בע"ש, מע"ת ופיצוי למתלוננת. ערעורים במחוזי ובעליון נדחו.

· רע"פ 2423/15 **אליעד גולדנברג נ' מדינת ישראל** (8.4.15), הנאשם הורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים והפרת הוראה חוקית. המבקש התפרץ יחד עם חברו לדירת מגורים. חברו עקר את רשת החלון ומסר אותה למבקש. למשמע הרעש הגיע המתלונן ששהה בדירה והבחין בחברו של המבקש קובץ מהחלון. את הרשת זרקו בגן סמוך לדירה. בימ"ש קמא קבע שמתחם העונש נע בין 6 חוד' מאסר ל-30 חוד' מאסר. המבקש לא נמצא מתאים לע"ש ונגזרו עליו 45 ימי מאסר ומע"ת. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט המחוזי החמיר עונשו ל-6 חוד' מאסר בפועל חלף 45 ימי מאסר שכבר ריצה. ערעור בעליון נדחה.

· רע"פ 8399/15 **אליאב קדוש נ' מדינת ישראל** (19.5.16), המבקש הורשע בעבירות של

התפרצות למקום מגורים, גניבה והיזק לרכוש. המתלוננת, אימו של בת זוג המבקש. המבקש גנב מפתח נוסף לדירה. בשל הקרבה המשפחתית ידע המבקש כי המתלוננת לא תשהה בדירתה באותו היום. המבקש נכנס באמצעות המפתח לדירה וגנב תכשיטים, מעטפות כסף. לאחר ששמע רעש, פרץ את מנעול המרפסת על מנת להסתתר ולאחר מכן עזב עם הרכוש הגנוב ומכר אותו בידיעה של בת זוגו. בימ"ש השלום קבע כי מתחם העונש עומד על 12 ל-36 חוד' מאסר בפועל וגזר על המבקש 12 חוד' מאסר, מע"ת, קנס ופיצוי למתלוננת. ערעורים במחוזי ובעליון נדחו.

רע"פ 8637/14 **עבאסי נ' מדינת ישראל** (13.1.15). המבקש, הורשע בשתי עבירות התפרצות המבקש פרץ פעמיים לאותה דירה בהפרש של כשבוע ימים, וגנב רכוש. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע ביום 10-24 בגין התפרצות יחידה וגזר 16 חודשי מאסר בגין שתי התפרצויות. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו והעמידו על 12 חודשים. בקשת רשות ערעור לעליון נדחתה.

רע"פ 5090/13 **אמיר חסן נ' מדינת ישראל** (17.7.13), המבקש הורשע בעבירות של התפרצות לבית מגורים וגניבה. המבקש הגיע ברכב כשאינו אדם נוסף. האחר נשאר ברכב בעוד המבקש התפרץ לדירה ונטל תיק ובו ארנק, מסמכים, תכשיטים ובושם. המבקש יצא מהבית ושניהם עזבו את המקום. בימ"ש השלום גזר על המבקש 20 חוד' מאסר בפועל, הפעלת 3 מאסרים מותנים בחופף, כך שירצה בסה"כ 20 חוד' מאסר, מע"ת ופיצוי למתלוננת. המבקש בעל עבר פלילי מכביד. ערעורים במחוזי ובעליון נדחו.

רע"פ 4352/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.9.13). המבקש הורשע בעבירת התפרצות לדירת מגורים. המבקש לקח את מפתח הדירה מארון החשמל ונכנס פנימה. המתלון ראה את המבקש בדירתו וזה האחרון ברח מהדירה. למבקש עבר פלילי מכביד. על המבקש נגזרו 24 חוד' מאסר בפועל שכללו הפעלת 2 עונשי מאסר מותנים במצטבר. ערעורים במחוזי ובעליון נדחו.

רע"פ 659/13 **רפאל אביכור נ' מדינת ישראל** (28.1.13), המבקש הורשע בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה, היזק לרכוש והתנגדות למעצר. המבקש, יחד עם אחר, התפרץ לדירה תוך שבירת הדלת ואסף חפצים שונים. בשלב זה הגיעו שוטרים למקום והשניים ניסו להימלט וגרמו חבלות לשוטרים. בימ"ש קמא גזר על המבקש 14 חוד' מאסר בפועל, 10 חוד' מע"ת, פיצוי לבעל הדירה וקנס. ערעורים במחוזי ובעליון נדחו.

רע"פ 3228/12 **וסילנקו נ' מדינת ישראל** (29.4.12). המבקש הורשע בעבירה של התפרצות למגורים וגניבה. המבקש הורשע לאחר שמיעת הוכחות. בית משפט קמא אימץ המלצת שירות המבחן, נמנע מהטלת מאסר, חידש מאסר מותנה העמיד הנאשם במבחן והטיל קנס. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורה של המדינה ומבלי למצות הדין גזר על הנאשם שנתיים מאסר. בקשת רשות ערעור לבית משפט עליון נדחתה.

רע"פ 3063/11 **אפרים כהן נ' מדינת ישראל** (17.4.11). המבקש הורשע בעבירות של התפרצות למגורים, ניסיון גניבה, החזקת מכשירי פריצה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. המבקש ואחר הגיעו ברכב לדירה ובעזרת כלי פריצה, נכנסו לדירה, הוציאו את תכולת הארונות, פיזרו את תכולתם על הרצפה וניסו לעקור כספת שהיתה בדירה. כאשר הגיעו שוטרים, הנ"ל השתוללו והתנגדו למעצר. בימ"ש קמא גזר על הנאשם צו מבחן לשנתיים ושל"צ. המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והשית על הנאשם 24 חוד' מאסר בפועל. ערעור הנאשם בעליון, נדחה.

ראו גם עפ"ג (י-ם) 24997-04-14 **מדינת ישראל נ' יהודה בנון** (7.7.14), עפ"ג (חיפה) 46113-06-13 **אגרון אגרונוב נ' מדינת ישראל** (28.11.13), עפ"ג (מחוזי מרכז)

16867-06-13 פר'ג' מוסלמאן נ' מדינת ישראל (19.5.14); ע"פ (חיפה) 17277-02-13 מדינת ישראל נ' רוסלן פסחוב (2.5.13), ע"פ (מחוזי חי') 48422-02-13 אלירן ניסנוב נ' מדינת ישראל (11.7.13), ע"פ (מחוזי חי') 23525-01-13 מדינת ישראל נ' עומר קעדאן (13.6.13), ע"פ (חיפה) 42160-10-12 מדינת ישראל נ' האני רשואן (29.11.12).

קיימים גם מקרים חריגים בהם נמנעו בתי המשפט מהרשעה. ראו למשל: עפ"ג(מרכז) 14167-10-15 אלמנאו נ' מדינת ישראל, עפ"ג (מרכז) 45549-10-15 דרבאי נ' מדינת ישראל (9.2.16).

18. למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של סיוע להתפרצות למקום מגורים, ראו למשל:

רע"פ 2966/13 נעאמנה נ' מדינת ישראל (5.5.13), מבקש 2 הודה והורשע בעבירות של סיוע להתפרצות למקום מגורים והחזקת מכשירי פריצה. תסקיר שירות המבחן היה חיובי וכלל של"צ. בימ"ש גזר על המבקש 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. ערעורים במחוזי ובעליון נדח

עפ"ג (מרכז) 62067-01-15 כלפון נ' מדינת ישראל (14.7.15), סיוע להתפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה או פשע בצוותא. המערערת הסיעה את האחרים שהתפרצו לבית מגורים וזאת לבקשת בן זוגה ובכך קבע בימ"ש קמא שסייעה באופן פעיל. נקבע מתחם הנע בין מאסר על תנאי ל- 8 חודשי מאסר בפועל. המערערת ערערה על עצם הרשעתה. על המערערת הוטלו של"צ, מבחן, קנס ופיצוי. ערעור נדחה.

עפ"ג (י-ם) 24997-04-14 מדינת ישראל נ' בנון (7.7.14), הנאשם הורשע בעבירה של ניסיון התפרצות לבית מגורים. בימ"ש גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל והפעיל ארבעה חודשי מאסר על תנאי, חלקם בחופף וחלקם במצטבר. במחוזי התקבל ערעור המדינה על קולת העונש והוחמר עונשו ל-13 חודשי מאסר בפועל כולל המאסר המותנה שהופעל כולו בחופף.

עפ"ג (י-ם) 19885-07-11 ששון נ' מדינת ישראל (24.11.11), הנאשם הורשע בעבירה של ניסיון התפרצות למקום מגורים וזוכה בעבירה של ניסיון לקבלת דבר במרמה. הנאשם נכנס לדירה לאחר שעקר חלונותיה. המתלונן הבחין בו והנאשם האיר עליו בפנס וטען שהוא שוטר, כך קיבל לידיו את דרכון המתלונן וניסה להערים עליו. לנאשם עבר פלילי מכביד. הנאשם נדון ל- 12 חוד' מאסר ויחד עם הפעלת מאסר מותנה סה"כ 14 חוד' מאסר. שני הערעורים: ערעור המדינה וערעור הנאשם נדחו.

ראו גם ת"פ (רמ') 28106-09-14 מדינת ישראל נ' בוזגלו (1.12.15); ת"פ (י-ם) 3799-01-13 מדינת ישראל נ' אבו גרביה (17.9.14); ת"פ (קריות) 53910-06-12 מדינת ישראל נ' טולידנו (21.12.15); ת"פ (ראשל"צ) 23276-04-11 מדינת ישראל נ' סבטאב (5.1.12); ת"פ (כ"ס) 3550-03-10 מדינת ישראל נ' לירן (16.11.11).

19. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של גניבה מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד מספר חודשי מאסר.

ראו למשל: ת"פ (ראשל"צ) 25186-08-13 מדינת ישראל נ' קנטרוביץ; ת"פ (ת"א) 46710-06-15 מדינת ישראל נ' אספה; ת"פ (ק"ג) 56570-05-14 מדינת ישראל נ' מירונסקי; ת"פ (ת"א) 18987-06-15 מדינת ישראל נ' סביטקין; ת"פ (ק"ג) 58483-03-14 מדינת ישראל נ' זריהן; ת"פ (ק"ג) 48360-07-14 מדינת ישראל נ' קונסטנטין; ת"פ(ק"ג) 18592-07-15 מדינת ישראל נ' וניצאי; ת"פ (אילת) 35850-01-16

מדינת ישראל נ' זרחי; ת"פ (אילת) 38965-01-16 מדינת ישראל נ' גסולקר; ת"פ (אילת) 11146-04-16
מדינת ישראל נ' סלאמה.

20. לאור האמור לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לאישום הראשון בתיק 27228-08-12 נע בין 4-16 חודשי מאסר וענישה נלווית. מתחם העונש ההולם לאישום השני בתיק 27228-08-12 נע בין 6-18 חודשי מאסר וענישה נלווית. מתחם העונש ההולם לאישום השלישי בתיק 27228-08-12 שני נע בין 3-16 חודשי מאסר וענישה נלווית. מתחם העונש ההולם לעבירת הגניבה נע ממאסר מותנה ועד למאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

21. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

למרות הערכת שירות המבחן כי קיימת חשיבות רבה לרתום את הנאשמת להליך טיפולי, ולמרות נסיונותי החוזרים ונשנים לשלב הנאשמת בטיפול, לא שיתפה הנאשמת פעולה עם שירות המבחן ולפיכך אין בעניינה המלצה עונשית בעלת אפיק שיקומי. הנאשמת לא עברה הליך שיקום באמצעות שירות המבחן. אף לא ניתן היה לבחון לעמוק טענתה שנגמלה מסמים, שכן היא לא התייצבה למרבית המועדים אליהם זומנה למסור בדיקות לאיתור שרידי סם. במקרים בהם כן התייצבה ומסרה בדיקות, הבדיקות יצאו נקיות למעט הבדיקה האחרונה בה נמצא שאריות של בנזואידים. לפיכך אין הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

גזירת העונש המתאים לנאשמת

22. בבואי לגזור את עונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- זקפתי לזכות הנאשמת את העובדה שבחרה לקחת אחריות ולהודות על מעשיה. הנאשמת הביעה צער וחרטה כנה וחשה בושה על מעשיה.
- זקפתי לזכות הנאשמת את היותה נעדרת הרשעות קודמות.
- לקחתי בחשבון כי הנאשמת נותנת את הדין בגין מספר אישומים שונים, וכי בניגוד לדברי בא כוחה אין מדובר במעידה חד פעמית. אם כי המעידה העיקרית שהתבטאה בעבירות ההתפרצות נמשכה על פני תקופת זמן קצרה.
- לקחתי בחשבון את גילה הצעיר של הנאשמת. הנאשמת היתה בת 20 בעת ביצוע עבירות ההתפרצות, "בגירה צעירה".
- לקחתי בחשבון את מצבה הרפואי של הנאשמת, את המחלה ממנה סובלת כפי שעולה מטיעוני ההגנה.
- לקחתי בחשבון את נסיבותיה האישיות של הנאשמת, את הרקע המשפחתי בו גדלה, את העובדה כי השתמשה בסמים מספר שנים וכי נגמלה (לדבריה) בכוחות עצמה.
- לקחתי בחשבון את דבריה כי עובדת מזה מספר שנים בחנות ירקות ושומרת על יציבות תעסוקתית.
- לקחתי בחשבון את שאיפותיה לנהל אורח חיים נורמטיבי ואת המאמצים שעורכת לשם כך.
- לקחתי בחשבון את העובדה כי מאז ביצוע עבירות ההתפרצות חלפו 7 שנים ומאז עבירת הגניבה האחרונה חלפו 3.5 שנים.

- לקחתי בחשבון כי בשנים הרבות שחלפו מאז ביצוע העבירות לא נפתחו תיקים חדשים.
 - לקחתי בחשבון את המלצתו הראשונית של שירות המבחן לשלב את הנאשמת בהליך טיפולי ולהטיל עליה ענישה חינוכית בדמות של"צ, המלצה אשר בוטלה בהמשך לאור העדר שיתוף פעולה בהליך הטיפול.
 - לקחתי בחשבון את שיקול הרתעת היחיד בגדרו של המתחם.
23. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, לאור חלוף 7 שנים מביצוע עבירות ההתפרצות, לאור גילה הצעיר והיותה נעדרת הרשעות קודמות ומאחרות, מצאתי הצדקה לגזור את עונשה של הנאשמת ברף התחתון של המתחם בגין כל אחת מהעבירות, ולהורות שהעונשים ירצו בחופף זה לזה.

סוף דבר

24. לאור כל האמור, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. בגין האישום הראשון ו בתיק 27228-08-12 - 4 חודשי מאסר.
- בגין האישום השני בתיק 27228-08-12 - 6 חודשי מאסר.
- בגין האישום השלישי בתיק 27228-08-12 - 3 חודשי מאסר.
- המאסרים שהטלתי ירצו בחופף כל שסך הכל על הנאשמת לרצות 6 חודשי מאסר.
- המאסר ירצה בדרך של עבודות שירות במרכז יום כפר שלם ברחוב ששת הימים 26 בתל אביב.
- הנאשמת תועסק 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות.
- הנאשמת הביעה את הסכמתה לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות.
- על הנאשמת להתייצב לתחילת ריצוי המאסר ביום 4.7.17 בשעה 08:30 במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות ב"ש.

מוסבר לנאשמת כי עליה לבצע כל עבודות שמוטלות עליה במסגרת עבודות השירות על פי ההנחיות שתינתנה לה מעת לעת על ידי הממונה במקום וכל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי עונש המאסר בפועל.

- ב. 9 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור הנאשמת במשך שלוש שנים מהיום עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור הנאשמת במשך שלוש שנים מהיום עבירת רכוש מסוג עוון.
- ד. קנס בסך 400 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד ליום 1.6.19.

ה. פיצוי בסך 500 ₪ למתלונן חנניה עמר, ע"ת 1 בתיק 27228-08-12

הפיצוי ישולם עד ליום 1.8.17.

ו. פיצוי בסך 8000 ₪ למתלונן אליהו שקיפי, ע"ת 2 בתיק 27228-08-12

הפיצוי ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים רצופים ושווים תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.10.17.

ז. פיצוי בסך 250 ₪ למתלוננת לאה עטייה, ע"ת 3 בתיק 27228-08-12

הפיצוי ישולם עד ליום 1.9.17.

ח. הנאשמת תחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא תחתום הנאשמת כאמור, תיאסר למשך 15 יום.

כל תשלום ייזקף ראשית לכל על חשבון הפיצוי.

ככל שיש מוצגים יושמדו בחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ב' תמוז תשע"ז, 26/06/2017 במעמד הנוכחים.